

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/25/2023
Identifikačné číslo spisu:	6123262681
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6123262681.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej, členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, vo veci žalobcu Obchodné domy PRIOR STRED, a.s., so sídlom Námestie SNP, Zvolen, IČO: 31 562 817, zastúpeného advokátom Mgr. Mgr. Michalom Liptákom, PhD., so sídlom Moyzesova 61, Ivanka pri Dunaji, IČO: 47 679 107, proti žalovanému Obchodný dom Bratislava, s.r.o., so sídlom Framborská 12, Žilina, IČO: 50 061 020, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 62CbPv/2/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júla 2023, č. k. 41CoPv/9/2023 - 230, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. júla 2023
č. k. 41CoPv/9/2023 - 230 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 5. apríla 2023 č. k. 62CbPv/2/2023 - 174 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. apríla 2023 č. k. 62CbPv/2/2023 - 174 konanie o návrhu navrhovateľa (ďalej len „žalobca“) na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil a odporcovi (ďalej len „žalovaný“) nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa návrhom doručeným súdu 17. marca 2023 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mal súd nariadiť žalovanému povinnosť odstrániť označenia „PRIOR“ už umiestnené na obchodnom dome na Kamennom námestí v Bratislave a zdržať sa na území Slovenskej republiky používania označenia „PRIOR“ na označovanie služieb obchodných domov, nákupných centier a prenájmu nebytových priestorov. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je prevádzkovateľom 9 obchodných domov „PRIOR“ - v Liptovskom Mikuláši,

Považskej Bystrici, Trenčíne, Piešťanoch, Partizánskom, Prievidzi, Žiari nad Hronom, Zvolene a Lučenci, pričom jeho hlavnou činnosťou je prenájom predajných plôch v kamenných obchodoch a v nákupných centrách, prenájom skladových priestorov a poskytovanie reklamných plôch. Žalobca ochranné známky, ním označené a špecifikované v návrhu (obsahujúce „PRIOR“; ďalej tiež „ochranné známky“), používa na ním prevádzkovaných obchodných domoch a webovom sídle www.odprior.sk. Podľa žalobcu žalovaný taktiež prenajíma obchodné priestory a je vlastníkom budov obchodného domu na Kamennom námestí v Bratislave, v súvislosti s ktorým začal používať na budove, propagačných materiáloch a na svojej facebookovej stránke označenie „PRIOR“. Podľa žalovaného používa žalobca označenie „PRIOR“ pre tovary a služby, ktoré sú identické s tovarmi a službami, pre ktoré sú zapísané ochranné známky žalobcu a v súvislosti s ktorými žalobca už minimálne 29 rokov používa označenie „PRIOR“.

Žalobca poukázal na zameniteľnosť a používanie označenia žalovaným v rozpore s ochrannými známkami žalobcu podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZOZ“). Každým dňom používania označenia „PRIOR“ žalovaným, dochádza k ujme žalobcu - rozdrobovaniu rozlišovacej spôsobilosti ochranných znáмок žalobcu. Pokiaľ žalovaný podal dňa 23. marca 2020 prihlášku ochrannej známky č. 694-2020 „PRIOR BRATISLAVA“ v triedach 35, 36, 39, 41 a 43, tak rozhodnutím Úradu Priemyselného vlastníctva SR (ďalej tiež „ÚPV SR“) z 19. septembra 2022,

sp. zn. POZ 694-2020/N-98-2022, bola táto prihláška žalovaného zamietnutá pre všetky prihlasované tovary a služby. Dňa 15. marca 2023 bolo vo Vestníku ÚPV SR zverejnené, že rozhodnutie o zamietnutí nadobudlo právoplatnosť.

3. Žalobca ďalej uviedol, že sa už v minulosti domáhal, aby súd za takýchto okolností nariadil neodkladné opatrenie, a to v rámci konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorý uznesením zo dňa 15. marca 2021 č. k. 10CbPv/4/2021 - 178 návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom v odôvodnení uviedol, že zohľadnil i to, že konanie o námietkach proti zápisu ochrannej známky „PRIOR“ ešte nebolo právoplatne skončené a „nemožno vylúčiť, že toto označenie bude ako ochranná známka zapísané do registra ochranných znáмок“. Pokiaľ došlo k zamietnutiu prihlášky žalovaného, potom podľa žalobcu odpadla prekážka pre vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia. Preto žalobca podal nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci sa žalobca ako majiteľ kombinovaných ochranných znáмок domáhal ochrany práv z ochranných znáмок a ochrany proti nekalosúťažnému konaniu, pričom v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odstrániť označenia „PRIOR“ už umiestnené na Obchodnom dome na Kamennom námestí v Bratislave a zdržať sa na území Slovenskej republiky používania označenia „PRIOR“ na označovanie služieb obchodných domov, nákupných centier a prenájmu nehnuteľných priestorov, s tým, že uloženia takej istej povinnosti sa navrhovateľ domáhal proti žalovanému aj v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. 10CbPv/4/2021. Vo veci sp. zn. 62CbPv/2/2023 ako aj vo veci sp. zn. 10CbPv/4/2021 sa žalobca proti žalovanému domáhal ochrany práv z ochranných znáмок a ochrany pred nekalou súťažou, pričom súd prvej inštancie dospel k záveru, že v oboch uvedených súdnych konaniach je daná totožnosť strán a je daný totožný predmet konania, keďže v oboch veciach nárok vymedzený v návrhu vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia oznámil súdu ako novú okolnosť to, že rozhodnutím ÚPV SR zo dňa 19. septembra 2022 sp. zn. POZ 694-2020/N-98/2022 bola prihláška ochrannej známky žalovaného č. 694-2020 „PRIOR BRATISLAVA“ zamietnutá pre všetky prihlasované tovary a služby a dňa 15. marca 2023 bolo vo Vestníku ÚPV SR zverejnené, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. V tejto súvislosti sa však súd prvej inštancie nestotožnil s názorom žalobcu, že týmto po vydaní uznesenia, ktorým bol skorší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 10CbPv/4/2021) zamietnutý, došlo k zmene skutkových okolností odôvodňujúcich nové prejednanie a rozhodnutie o

nariadení neodkladného opatrenia.

Podľa súdu prvej inštancie uvedenou zmenou skutkových okolností nebola odstránená prekážka rozsúdenej veci. Uviedol, že účelom nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže byť odstránenie dôvodov, pre ktoré bol zamietnutý skorší návrh vo veci

sp. zn. 10CbPv/4/2021. Nový návrh by tak de facto plnil úlohu ďalšieho opravného prostriedku, čo nie je prípustné. Vyjadril názor, že podľa § 329 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „CSP“) právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci nezakladá len v prípade, ak zmena skutkových okolností, ktorá nastala po právoplatnom zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je tak významného charakteru,

že odôvodňuje nové rozhodnutie vo veci. K záveru o zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preto možné dospieť

len vtedy, ak dôjde k významnej zmene skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, vrátane zmeny dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10CbPv/4/2021 z 15. marca 2021 v tom čase prebiehajúce konanie o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného č. 694-2020 „PRIOR BRATISLAVA“ bolo len ďalším z dôvodov, nie však rozhodujúcim, pre ktorý súd návrh

na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uzavrel, že po vydaní uvedeného (právoplatného) uznesenia k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie nedošlo a toto uznesenie v danom prípade zakladá prekážku rozhodnutej veci, tvoriacu neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, preto podľa § 161 ods. 2 CSP konanie o (novom) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 26. júla 2023 č. k. 41CoPv/9/2023 - 230 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania (§ 387 ods. 1 CSP) a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP).

8. Odvolací súd podrobne zrekapituloval odvolacie dôvody zamerané na podľa žalobcu nesprávnu interpretáciu § 329 ods. 3 CSP, a na to, či došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Výklad tohto zákonného ustanovenia použitý súdom prvej inštancie žalobca v okolnostiach danej veci označil za svojvoľný vo väzbe na to,

že 15. marca 2023, t.j. pred opätovným podaním návrhu na neodkladné opatrenie

dňa 17. marca 2023, došlo k právoplatnému zamietnutiu žalovaným podanej prihlášky ochrannej známky č. 694-2020. Okolnosť prebiehajúceho konania a rozhodovania ÚPV SR o tejto prihláške pritom súd prvej inštancie v predchádzajúcom uznesení považoval za dôvod pre zamietnutie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa žalobcu bezdôvodným odmietnutím prejednávania jeho (nového) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa súd prvej inštancie dopustil (porušenia princípu zákazu odmietnutia spravodlivosti) denegatio iustitiae.

9. Odvolací súd poukázal na ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP, § 230 CSP, § 329

ods. 3 CSP a (primerane) na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. mája 2011 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, podľa ktorého uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia vytvára prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p.). Za podstatné považoval v danom prípade to, že súd prvej inštancie v uznesení, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, okrem už spomenutého neskončeného konania o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného konštatoval aj ďalšie dôvody uvádzané žalobcom v návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými osvedčoval svoj nárok voči žalovanému, ktoré podrobne odôvodnil v ods. 4 a 5 uznesenia č.k. 10CbPv/4/2021-178 zo dňa 15. marca 2021, pričom dospel k

záveru o neosvedčení nároku žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd považoval za správny právny záver súdu prvej inšancie, že ani po právoplatnom ukončení konania o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného a ani po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici (uznesenie sp. zn. 43CoPv/11/2021 z 9.12.2021), v ktorom krajský súd v obdobnej veci vyslovil odlišný právny názor, nedošlo k takým zmenám skutkových okolností, ktoré nastali po právoplatnom zamietnutí (predchádzajúceho) návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia a sú významné pre rozhodnutie o novom návrhu
na nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska úpravy v § 329 ods. 3 CSP.

10. Odvolací súd uzavrel, že po rozhodnutí okresného súdu, ktorým (totožný) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, napr. k zmene judikatúry, za ktorú nemožno považovať rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v inom, aj keď obdobnom konaní

(Obchodné domy PRIOR STRED, a.s. v. Obchodný dom Nitra, s.r.o., sp. zn. 43CoPv/11/2021). Za zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, by podľa odvolacieho súdu nebolo nemožné považovať ani v uvedenom obdobnom konaní neskôr krajským súdom konštatovanú nesprávnosť (právnych) záverov súdu prvej inšancie prijatých v predchádzajúcom uznesení, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (tu odvolací súd podotkol, že žalobca voči tomuto predchádzajúcemu rozhodnutiu odvolanie nepodal). Odvolací súd v tejto časti reagoval na argumentáciu žalobcu v odvolaní, že ak by v uznesení z r. 2021 súd prvej inšancie správne určil slovný prvok „PRIOR“ ako dominantný a dištinkatívny prvok v porovnávaných označeniach, musel by dospieť k rovnakému záveru ako Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení z 9.12.2021

č.k. 43CoPv/11/2021-226, a teda k dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Podľa odvolacieho súdu okolnosti, pre ktoré bol pôvodný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, sa nezmenili a ak aj došlo k právoplatnému skončeniu konania o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného, nejedná sa o zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie, čo by zakladalo možnosť opätovne prejednávať návrh žalobcu, ktorým sa domáha voči žalovanému nariadenia neodkladného opatrenia, „keďže pôvodný návrh žalobcu bol zamietnutý aj na základe iných relevantných skutočností“. Odvolací súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že si súd prvej inšancie svojvoľne pridal do ust. § 329 ods. 3 CSP ďalšie, zužujúce kritériá, keďže na to, aby o novom návrhu mohlo byť rozhodované, musí skutočne dôjsť k zmene významných skutkových okolností.

12. Odvolací súd záverom zhrnul (ods. 50), že v danom prípade sa jedná o totožný okruh účastníkov konania, je daná aj totožnosť veci, v obidvoch návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca poukazoval na tie isté skutkové okolnosti a po rozhodnutí súdu prvej inšancie v danej veci nedošlo k takej zmene skutkových okolností významných

pre rozhodnutie, preto rozhodnutie o zastavení konania považoval za vecne správne a potvrdil ho.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ navrhol ním napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inšancie a vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvej inšancie.

14. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ vyvodzuje z toho, že sudy nižších inšancií odmietli prejednať ním podaný (nový) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, čím porušili jeho právo na spravodlivý proces a v konaní došlo k odmietnutiu spravodlivosti. V súvislosti s dôvodmi, o ktoré opreli oba sudy nižších inšancií rozhodnutie

o zastavení konania, a teda bez vecného prejednania a rozhodnutia o návrhu žalobcu

na nariadenie neodkladného opatrenia, uviedol, že tieto dôvody vychádzali z nesprávnej interpretácie § 329 ods. 3 CSP, bez rešpektovania novej skutkovej okolnosti uvádzanej v návrhu, významnej pre rozhodnutie. Pokiaľ súd prvej inšancie bez náležitého a zrozumiteľného odôvodnenia nepovažoval novú

okolnosť právoplatného zamietnutia prihlášky žalovaného ochrannej známky č. 694-2020 za okolnosť významnú do takej miery, aby to znamenalo významnú zmenu skutkových okolností podľa § 329 ods. 3 CSP a odvolací súd sa s takým posúdením len stotožnil, rovnako bez potrebného vysvetlenia, sú obe rozhodnutia svojvoľné a nedostatočne odôvodnené. V tomto ohľade poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“).

Podľa dovolateľa zo strany odvolacieho súdu nepostačovalo len uvedenie záveru, že pôvodný návrh bol zamietnutý aj na základe iných relevantných skutočností.

15. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ uviedol, že hoci si je vedomý prekážky prípustnosti podľa § 421 ods. 2 CSP, napriek tomu by sa dovolací súd mal vysporiadať (pri rozhodovaní „mať na pamäti“) právnu otázku sformulovanú dovolateľom k interpretácii § 329 ods. 3 CSP, k čomu uviedol vlastný názor na správne právne posúdenie veci a jej vyriešenie.

16. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadroval.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP), dospel k záveru, že dovolanie je prípustné ako aj dôvodné a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

K právnej úprave prípustnosti dovolania

18. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

19. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

22. Podľa ustanovenia § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP).

23. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

K prípustnosti dovolania z dôvodov podľa § 420 CSP.

24. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie

odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

25. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane vyjadril záver, aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne, a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštalácie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť o veci samej, čo platí pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázky posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

26. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Primárne sa dovolací súd musel zaoberať otázkou, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu predstavuje spôsobilý predmet procesne prípustného dovolania z hľadiska toho, či spĺňa podmienku rozhodnutia súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí.

Z tohto hľadiska bola relevantná výroková časť napadnutého rozhodnutia (podľa § 423 CSP dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné).

28. Dovolací súd uvádza, že za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, je potrebné bez ďalšieho považovať rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštalácie o zastavení konania; tu o zastavení konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bez jeho vecného prejednania. Najvyšší súd obdobne v skoršom uznesení z 27. februára 2019, sp. zn. 1Cdo/140/2018 (ods. 17), vyslovil,

že: „Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ treba rozumieť také rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého sa skončí samotné konanie o veci

(vymedzenej v sporovom konaní žalobou) bez toho, aby došlo k jej vecnému prejednaniu

na odvolacom súde (napr. o uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti rozsudku súdu prvej inštalácie; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštalácie a konanie zastavené; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštalácie o zastavení konania alebo odmietnutí podania atď.).

29. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že z judikatúry najvyššieho súdu súčasne vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej, je prípustné dovolanie podľa ust. § 420 CSP (R 76/2018; Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018).

Rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, má povahu rozhodnutia vo veci samej za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. To je splnené v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania a v prípade návrhov pred jeho začatím, na ktoré v zmysle § 336 ods. 1 CSP nenadväzuje žaloba (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1086; rovnako tiež napr. uznesenie najvyššieho súdu z 5. januára 2017, sp. zn. 5Obdo/76/2016).

30. Podstatné z hľadiska prípustnosti dovolania však bolo, že dovolací súd považoval napadnuté

potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa zastavenia konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, za také rozhodnutie, ktorým sa toto samostatne vedené konanie končí, čím bola splnená základná podmienka prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP. Vzhľadom na uvedené dovolací súd pristúpil ďalej ku skúmaniu, či došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti ním vyvodzovanej z ust. § 420 písm. f) CSP.

K prípustnosti a dôvodnosti dovolania z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP

31. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP, na ktoré dovolateľ odkazoval v dovolaní, zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej tiež „ústava“).

32. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

33. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie a rozhodnutie súdov tak, aby konanie ako celok bolo nielen zákonné, ale aj spravodlivé.

34. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom odvolacieho súdu, prípadne i postupom súdu prvej inštancie, bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

35. Dovolací súd, po oboznámení sa s námietkami dovolateľa ohľadom porušenia práva na spravodlivý súdny proces až do takej miery, že došlo k odmietnutiu spravodlivosti, dospel k záveru, že dovolanie v danej veci podané v zmysle § 420 písm. f) CSP je nielen prípustné ale aj dôvodné.

36. Podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky [ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v neskoršom znení], každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. (4) Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

37. Podľa článku 2 ods. 1 a 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. (2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

38. Podľa ust. 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). (2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

39. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

40. Podľa ust. § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

41. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

42. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

43. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

44. Podľa ust. § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

45. Podľa ust. § 329 ods. 2 a 3 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. (3) Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

46. Dovolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej úpravy, podrobil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, dovolaciemu prieskumu z hľadiska dovolacích dôvodov nastolených v zmysle § 420 písm. f) CSP.

47. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj z obsahu odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vyplývalo, že dovolateľ v predmetných podaniach odôvodňoval opodstatnenosť druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmenou okolností, za ktorých podal svoj predchádzajúci, vo výsledku zamietnutý návrh.

Za zmenu okolností podstatných pre rozhodnutie považoval to, že po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, došlo k právoplatnému rozhodnutiu ÚPV SR z 19. septembra 2022 sp. zn. POZ 694-2020/N-98-2022, publikovaného vo Vestníku ÚPV SR dňa 15. marca 2023, v konaní o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného č. 694-2020, ktorým bola prihláška žalovaného zamietnutá.

48. Dovolací súd sa oboznámil s dôvodmi, ktoré súd prvej inštancie považoval za podstatné pre zamietnutie predchádzajúceho návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z dotknutého uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15. marca 2021, č. k. 10CbPv/4/2021 - 178, porovnávajúc ho s novým návrhom žalobcu, vyplýva totožnosť žalobcu, žalovaného ako aj navrhovaného petitu neodkladného opatrenia. Rozdiel spočíva v skutkových tvrdeniach, o ktoré žalobca oprel svoj pôvodný a terajší návrh, a to v tej časti, ktorá sa týkala pôvodne prebiehajúceho a podľa nového návrhu od 15. marca 2023 už ukončeného konania pred ÚPV SR o námietkach proti zápisu ochrannej známky žalovaného č. ochrannej známky č. 694-2020.

49. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia z 15. marca 2021 vyplýva (ods. 4 a 5), že súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí pôvodného návrhu žalobcu oprel o niekoľko okolností posudzovaných z hľadiska osvedčenia nároku, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť neodkladná (predbežná) ochrana. Týmito okolnosťami bolo, že hoci žalobca je majiteľom kombinovanej ochrannej známky a slovnej ochrannej známky v úprave PRIOR, ktoré používa pri prevádzke obchodných domov vo viacerých slovenských mestách,

je zrejmé, že nemá právo k slovnému prvku „prior“ ako takému, len k jeho zapísanej podobe (forme). Podobnosť (resp. hrozbu zámeny) kolíznych označení tak nemožno vnímať cez slovný prvok „prior“, ale v kontexte celkovej vizualizácie a dojmu, ktoré označenia vyvolávajú v povedomí priemerného spotrebiteľa. Preto nemožno ignorovať, že obrazové označenie používané odporcom obsahuje aj grafický a slovný prvok „BRATISLAVA“, ktorý je síce geografickým označením mesta, v ktorom sa obchodný dom nachádza, ale odlišuje obchodný dom odporcu od obchodných domov navrhovateľa lokalizovaných prevažne v regióne stredného Slovenska (sám navrhovateľ používa obchodné meno „Obchodné domy STRED“). V tejto súvislosti považuje súd za významné i to, že (na) Slovensku (dokonca „strednom“)

sa okrem siete obchodných domov PRIOR navrhovateľa nachádzajú aj iné obchodné domy PRIOR (napr. obchodné domy PRIOR v Banskej Bystrici a Poprade), čo nesvedčí v prospech záveru o monopole navrhovateľa k označeniu PRIOR pre obchodné domy.

Ďalšími okolnosťami boli historické súvislosti, keďže Obchodný dom na Kamennom námestí v Bratislave ako prvý v Československu (otvorený 20. novembra 1968) niesol označenie „PRIOR“, a to vo vyhotovení identickom s tým, ktoré sa snaží odporca obnoviť.

Je evidentné, že označenie „PRIOR“ nevzniklo tvorivou činnosťou navrhovateľa.

Označovalo sieť obchodných domov v republike, vlajkovou loďou ktorej bol práve „bratislavský PRIOR“. Napriek tomu, že po roku 1992 bol tento obchodný dom viackrát premenovaný (K-mart, Tesco, Tesco May), jeho historický názov zostal zapísaný v povedomí spotrebiteľskej verejnosti. V tejto súvislosti súd prvej inštancie z hľadiska primeranosti uplatneného nároku považoval žiadosť žalobcu, aby žalovaný zakázal používať označenie PRIOR v jeho jedinečnej historickej podobe za presahujúcu rámec práv navrhovateľa z jeho ochranných známk (vrátane práva k obchodnému menu), za spôsobilú neprimerane zasiahnuť do práv odporcu. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní zohľadnil i to,

že konanie o námietkach proti zápisu ochrannej známky PRIOR BRATISLAVA ešte nebolo právoplatne skončené a nemožno vylúčiť, že toto označenie bude ako ochranná známka zapísané do registra ochranných známk. Preto ak by súd v tomto štádiu nariadil odporcovi odstrániť označenie PRIOR z názvu obchodného domu a zdržať sa jeho používania, zasiahol by neprimerane do práv prihlasovateľa (odporcu), ktorý sa síce majiteľom ochrannej známky stáva až zápisom označenia ako ochrannej známky, ale už podaním prihlášky mu určité práva vznikajú (napr. právo udeliť oprávnenie na používanie označenia, ktoré je predmetom prihlášky).

50. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie v pôvodnom rozhodnutí o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia posudzoval popri sebe viacero okolností, bez zvýraznenia, ktoré z nich považuje za (viac či menej) podstatné, resp. významné pre rozhodnutie. U viacerých z nich pritom použil formuláciu - v tejto súvislosti súd považuje za významné i to, že..., ...nemohol súd opomenúť ani..., ...pri rozhodovaní zohľadnil i to, že..... Z toho je zrejmé, že súd prvej inštancie oprel svoje pôvodné rozhodnutie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia kumulatívne o viaceré dôvody, zahŕňajúce posúdenie všetkých okolností uvedených v ods. 4 a 5 odôvodnenia, a teda považoval ich za významné pre rozhodnutie. Preto pokiaľ došlo po právoplatnosti tohto rozhodnutia k zásadnej zmene jednej z takto súdom posudzovaných okolností, konkrétne ku zamietnutiu prihlášky žalovaného k ochrannej známke č. 694-2020 v konaní o námietkach proti zápisu ochrannej známky, bolo potrebné z hľadiska rozhodovania o novom návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z takéhoto hodnotenia dotknutej okolnosti súdom v pôvodnom rozhodnutí kontinuálne vychádzať a túto zmenu považovať za zmenu skutkovej okolnosti významnej pre rozhodnutie. Tým došlo k naplneniu výnimky stanovenej v § 329 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

51. Za vyššie konštatovaného stavu je potom v danej veci potrebné ustanovenie § 329 ods. 3 CSP vo väzbe na ust. § 230 CSP vykladať tak, že žalobcom v novom návrhu na neodkladné opatrenie tvrdená nová okolnosť právoplatného zamietnutia prihlášky žalovaného k

ochrannej známke č. 694-2020 v konaní o námietkach proti zápisu ochrannej známky, v spojení aj s ostatnými (hoci rovnakými) skutkovými okolnosťami a podmienkami pre nariadenie neodkladného opatrenia, predstavuje zmenu skutkového stavu, než ktorý bol predmetom rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica z 15. marca 2021 sp. zn. 10CbPv/4/2021.

52. Pri interpretácii ustanovenia § 329 ods. 3 CSP pri posudzovaní prípustnosti a dôvodnosti dovolania z hľadiska dovolateľom tvrdenej vady zmätočnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie tým, že sa v konečnom dôsledku odmietli zaoberať vecným posúdením nového návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia

za zmenených skutkových okolností významných pre rozhodnutie, bolo potrebné v danej situácii rešpektovať dodržanie princípov právneho štátu, najmä princípu právnej istoty, ktorú v tomto prípade predstavuje potreba zhodného prístupu súdov k už raz v právoplatnom rozhodnutí súdom posúdenej skutkovej okolnosti (prebiehajúceho konania o návrhu žalovaného na zápis ochrannej známky a statusu žalovaného ako prihlasovateľa ochrannej známky spojeného s určitými právami) ako významnej pre rozhodnutie.

Dotknuté ustanovenie § 329 ods. 3 CSP je nutné interpretovať s prihliadnutím na jeho účel a zmysel, nakoľko pri interpretácii tejto normy na konkrétny skutkový stav v danej veci, akú použil odvolací súd, došlo zastavením konania bez prejednávania veci k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

53. Ustanovenie § 329 ods. 3 je v Civilnom sporovom poriadku z hľadiska systematického zaradené do prvého dielu o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach, tretej hlavy tretej časti upravujúcej osobitné procesné postupy (§ 265 až 354 CSP), týka sa teda opatrenia súdu ako osobitného, výsostne procesno-právneho inštitútu a prostriedku bezodkladnej ochrany a nápravy porušených práv oprávnených subjektov.

Z tohto systematického zaradenia, definičného vymedzenia a procesnoprávneho charakteru neodkladného opatrenia (obdobne i zabezpečovacieho opatrenia) vyplýva, že ust. § 329

ods. 3 CSP má prednosť pred úpravou v § 230 CSP, zaradenou do druhej časti o konaní v prvej inštancii (§ 156 až 264 CSP). Z tejto osobitosti úpravy potom vyplýva aj potreba takej interpretácie ustanovenia § 329 ods. 3 CSP, ktorá rešpektuje procesnoprávny charakter, zmysel a účel dotknutého neodkladného opatrenia. Nemožno však považovať za prijateľný zužujúci výklad tejto normy, z ktorého vychádzali oba sudy nižších inštancií, podľa ktorého o zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie ide len vtedy, ak dôjde k významnej zmene skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Z dikcie § 329

ods. 3 CSP vyplýva, že má ísť o zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie (teda či už návrhu vyhovujúce alebo aj návrh zamietajúce), a z ničoho nemožno vyvodit',

že pod pojmom rozhodnutie treba rozumieť výlučne „nariadenie neodkladného opatrenia“. Z hľadiska dovolacím súdom preferovanej materiálnej ochrany aj procesných práv strán,

pri závere o vyššie uvedenej zmene skutkovej okolnosti významnej pre rozhodnutie, netvorí právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý pôvodný návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

54. Dovolací súd dodáva, že aj z doktrínálneho hľadiska je opodstatnené nazerať na predmet konania v širšom zmysle slova, a chápať ho ako žalobný nárok spolu so skutkovým vymedzením - odôvodnením, z ktorého by mal žalobný návrh vyplývať.

Podľa prof. Števčeka „(t)ento postulát vychádza aj z normatívnej dikcie tohto ustanovenia, ktoré normuje o prekážke právoplatne rozhodnutej veci. V zmysle tejto prekážky sa nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodnúť znova. Výklad pojmu „tá istá vec“

je pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany, a ten istý predmet konania

(to znamená, že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi - nie je pritom rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach)“ [Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M.

a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 937].

55. Na základe vyššie uvedeného je dovolací toho názoru, že konanie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zaťažené vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP, nakoľko súdy nižších inštancií zvolili nesprávny procesný postup, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces tým, že predmetný (nový) návrh nebol meritórne posúdený a konanie bolo zastavené napriek tomu, že došlo k zmene podstatných okolností, ktoré odôvodňujú aplikáciu § 329 ods. 3 CSP.

56. Z vyššie uvedených záverov, odôvodňujúcich zrušenie dovolaním dotknutých rozhodnutí súdov nižších inštancií, sa už dovolací súd nezaoberal ďalším tvrdeným dôvodom zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP z hľadiska ich nedostatočného odôvodnenia.

57. Podľa ust. § 449 ods. 1 a 2 CSP, ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší. (2) Dovolací súd zruší aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, len ak nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu.

58. Dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd napadnutým rozhodnutím potvrdil ako vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania, hoci k tomu neboli splnené procesné podmienky (§ 161 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 230 CSP a contrario). Z dôvodov už vyššie uvedených, podľa obsahu predloženého spisu, nevyplývala totožnosť predmetu rozhodovania v danej veci oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu o pôvodnom návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda záver odvolacieho súdu v napadnutom rozhodnutí o existencii neodstrániteľnej prekážky postupu konania, t.j. prekážky res iudicata nebol správny a došlo k porušeniu zásady zákazu denegatio iustitiae.

Tento postup súdov oboch nižších inštancií, v dôsledku ktorého sa v podstate odmietli vecne zaoberať a prípadne neodkladne poskytnúť ochranu žalobcom uplatnenému právu, je dôvodné považovať za porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, za odmietnutie spravodlivosti. Nevyhnutným následkom tohto zistenia v dovolacom konaní, o dovolateľom dôvodne namietanej zmätočnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP, muselo byť zrušenie tak dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže nápravu v tomto prípade nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 1 a 2 CSP).

59. Dovolací súd taktiež dodáva, že vyššie prijaté závery, výsledkom ktorých je povinnosť súdu prvej inštancie procesne korektným postupom sa novým návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vecne zaoberať a rozhodnúť o ňom, však neznamená, že by súd nemohol o novom návrhu meritórne rozhodnúť rovnako ako predtým.

Dovolací súd týmto svojím rozhodnutím nijako neprejudikuje samotné rozhodnutie o návrhu, jeho výsledok (ako bude spor definitívne rozhodnutý), len odstraňuje zmätočnosť, nezákonnosť v doterajšom procesnom postupe oboch súdov nižších inštancií tým, že sa nedôvodne, pri svojom nesprávnom závere o prekážke veci rozhodnutej, odmietli novým návrhom žalobcu vecne zaoberať a o návrhu rozhodnúť.

K prípustnosti dovolania z dôvodov podľa § 421 ods. 1 CSP

60. K dovolateľom vyvodzovanej prípustnosti dovolania aj podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolací súd uvádza, že dovolanie podané z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci je v tomto prípade vylúčené na základe § 421 ods. 2 CSP, podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu pritom predstavuje rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, čo je prípad upravený v § 357 písm. a) CSP. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je v danom prípade prípustné, v dôsledku čoho

sa dovolací súd dovolaním z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v tejto časti ďalej nezaoberal.

61. Vzhľadom na záver o prípustnosti ako aj dôvodnosti dovolania v časti týkajúcej sa vady zmätočnosti vyvodzovanej z § 420 písm. f) CSP, dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 449 ods. 1 a 2 CSP zrušil a podľa ust. § 450 CSP vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie Okresnému súdu Banská Bystrica. Vzhľadom na kasačnú formu rozhodnutia vo výroku nebolo potrebné osobitne deklarovať odmietnutie časti dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP pre jeho vyššie konštatovanú neprípustnosť v zmysle ust. § 447 písm. c) CSP.

62. V ďalšom konaní bude úlohou Okresného súdu Banská Bystrica vec prejednať a opätovne rozhodnúť za rešpektovania vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu o absencii prekážky veci rozhodnutej (§ 455 CSP per analogiam).

63. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

64. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.